

Sygn. akt VI Ka 457/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Sylwia Piliszewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zgorzelcu: Agnieszki Kwaśniak

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2021r.

sprawy M. D. (1) ur. (...) w Z.

s. M., R. z domu N.

oskarżonego z art. 177 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 10 maja 2021 r. sygn. akt II K 1121/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec M. D. (1);

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz M. D. (1) kwotę
840 złotych tytułem udziału obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym;

III. stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w części dotyczącej apelacji prokuratora ponosi Skarb Państwa i zwalnia oskarżyciela posiłkowego P. R. od ponoszenia kosztów sądowych w części dotyczącej apelacji jego pełnomocnika, obciążając także w tej części kosztami sądowymi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 457/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		

CZEŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10 maja 2021 r., sygn. akt II K 1121/19	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca oskarżonego	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	

1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w		

	<p>innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	

#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
1 Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą					

ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Związłe o powodach uznania dowodu	
-----	-----	-----	-----
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	/z apelacji prokuratora/	# zasadny	

1. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, poprzez wysnucie z zebranego materiału dowodowego błędnego wniosku, iż dowody w postaci opinii biegłych z (...) w S. oraz wyjaśnienia oskarżonego i ustalone na ich podstawie okoliczności faktyczne wskazują, iż główną i bezpośrednią przyczyną wypadku był nienależycie, w niedozwolonym miejscu, wykonywany przez P. R. manewr wyprzedzania z lewej strony skręcającego w lewo M. D. (1), jak też nie zachowanie przez P. R. należytej ostrożności, podczas gdy analiza zebranego materiału	# częściowo zasadny # niezasadny
--	-------------------------------------

	<p>dowodowego w szczególności w postaci zakwestionowanej przez sąd opinii biegłego K. S. prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż do przedmiotowego wypadku przyczynili się oskarżony z pokrzywdzonym w stopniu jednakowym.</p>		
<p>2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez uznanie opinii biegłego K. S. za niewiarygodną w zakresie, w jakim jest ona sprzeczna z opinią (...) ze S., podczas gdy analiza zebranego materiału dowodowego w pełni potwierdza wnioski wskazane w opinii K. S. i pozwala stwierdzić, iż do przedmiotowego wypadku przyczynił się w podobnym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

stopniu tak P. R., jak i M. D. (1).		
<p>/z apelacji oskarżyciela posiłkowego/ 3. Rażąca obraza przepisów postępowania karnego w postaci art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 424 k.p.k., która miała istotny wpływ na treść wyroku, a polegała na nieobiektywnym prowadzeniu postępowania dowodowego oraz oparciu orzeczenia jedynie na części materiału dowodowego, która była korzystna dla oskarżonego, a zbagatelizowaniu dowodów przemawiających za współprzyczynieniem się M. D. (1) do wypadku z dnia 19 czerwca 2019 r., a to na skutek:</p> <p>a) nie uznania przez Sąd twierdzenia biegłych z (...) z zakresu medycyny sądowej i ruchu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

drogowego, w którym:

- na str. 27 opinii wskazują, iż „zachowanie kierującego samochodem B. było zachowaniem niezgodnym z przepisami ustawy Prawo o ruchu drogowym, a ponadto w sposób bezpośredni zagrażało bezpieczeństwu ruchu drogowego i utrudniało innym kierującym korzystanie drogi publicznej”;

- na str. 28 opinii wskazują, iż „...nieprawidłowe zachowanie kierującego samochodem marki B. M. D. (1) było jedną z przyczyn zaistnienia przedmiotowego wypadku. W/w nie zastosował się do obowiązującego w miejscu zdarzenia oznakowania pionowego i poziomego i wykonując w

sposób niezgodny z przepisami manewr skrętu w lewo, nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany kierunku jazdy, nieprawidłowo obserwował przestrzeń wokół pojazdu, co w konsekwencji doprowadziło do zajechania drogi wyprzedzającemu go motocykliście i do zderzenia się pojazdów”, w sytuacji gdy w/ w okoliczności wbrew twierdzeniom Sądu meriti wskazują na współprzyczynienie się oskarżonego do spowodowania wypadku, a nie uwalniają go od odpowiedzialności za zarzucany mu czyn;

b) nie przyjęcia przez Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wniosków zespołu biegłych z (...) dot. współprzyczynienia się oskarżonego do spowodowania

wypadku, nawet
wówczas gdy:

- na str.
36 opinii biegli
stwierdzają, że
„... gdyby
motocyklista w
chwili powstania
stanu
zagrożenia,
jechał z
prędkością
administracyjną,
tj. 60 km/h i
nie podejmował
manewru
hamowania, to
do wypadku i
tak by doszło”,
co oznacza, iż
przyjęcie przez
Sąd meriti jako
jednej z
głównych
przyczyn
wypadku
niedostosowania
prędkości jazdy
do panujących
warunków
drogowych P. R.
nie zasługuje na
uwzględnienie,
zwłaszcza gdy
zespół biegłych
wprost wskazał,
że nawet gdyby
motocyklista
poruszał się
z prędkością
administracyjną,
to niezależnie
od tego czy
podjąłby od
manewr
obronny w
postaci
hamowania czy
nie, to do

<p>uderzenia w samochód B. i tak by doszło.</p>		
<p>4. Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji, iż oskarżony M. D. (1) swoim zachowaniem nie zrealizował znamion czynu z art. 177 § 1 k.k., podczas gdy z prawidłowo zebranego i ocenionego materiału dowodowego wynika, iż oskarżony wytworzył przedmiotowy wypadek skutkiem nie zachowania szczególnej ostrożności i naruszenia zasad ruchu drogowego, co w konsekwencji doprowadziło do zajechania drogi wyprzedzającemu go motocykliście i do zderzenia się pojazdów.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Zwięźle o
powodach
uznania zarzutu
za zasadny,
częściowo
zasadny albo
niezasadny

Ad. 3

***Ponieważ
pełnomocnik
oskarżyciela
posiłkowego
we wniosku o
sporządzenie
pisemnego
uzasadnienia
wyroku nie
wskazał, iż
dotyczy on
także
zarzutów
podniesionych
przez
prokuratora,
Sąd
Odwoławczy
na podstawie
art. 457 § 2
k.p.k. w zw.
z art. 423 §
1a i § 2 k.p.k.
stosowanym
odpowiednio
ograniczył
sporządzenie
uzasadnienia
wydanego
przez siebie
wyroku do
odniesienia
do zarzutów
podniesionych
w
wywiedzionej
przez niego
apelacji. Jako
że jednak***

**obie apelacje
zostały
wywiedzione
w tym samym
kierunku,
przeciwko
rozstrzygnięciu
o
uniewinnieniu
oskarżonego
M. D. (1) od
popętnienia
zarzucanego
mu czynu,
poniższe
rozważania
będą odnosiły
się do obu z
nich.**

**Wbrew
zarzutom
apelacji,
cytowane
przez
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego
fragmenty
opinii
biegłych (...)
w S. w żaden
sposób nie
podważają
prawidłowości
poczynionych
przez Sąd
Rejonowy
ustaleń
faktycznych.
Co prawda
nieprawidłowe
wykonywanie
przez M. D.
(1) manewru
skrętu w lewo
w miejscu
do tego nie
wyznaczonym
i nie**

zastosowanie się do znaku C-3 – nakaz jazdy na wprost stanowiło zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego i utrudniało innym uczestnikom ruchu korzystanie z drogi publicznej, jednak nie było to bezpośrednią przyczyną zaistniałego wypadku.

Wniosek, iż to niebezpieczny sposób jazdy P. R. z pogwałceniem szeregu zasad ruchu drogowego stanowił bezpośrednią przyczynę wypadku, wynika nie tylko z opinii biegłych z (...) w S., ale też z logicznej i podpartej zasadami doświadczenia życiowego analizy przebiegu tego zdarzenia.

Należy zwrócić uwagę, iż już z zeznań świadka P. S., który sporządzał dokumentację z przedmiotowego wypadku jako technik kryminalistyki wynika, iż chociaż wykazywał on zdziwienie wyborem miejsca, w którym oskarżony rozpoczął manewr skrętu w lewo, to stwierdził on kategorycznie, iż P. R. wyprzedzał go nieprawidłowo, w niedozwolonym miejscu (k. 194).

Z wniosków końcowych powołanej opinii biegłych z (...) w S. wynika w sposób jednoznaczny, iż skoro M. D. (1) prawidłowo przygotował się do wykonania

manewru
skrętu w lewo
i
sygnalizował
zamiar jego
wykonania
poprzez
włączenie
kierunkowskazu
(wynika to
z wyjaśnień
oskarżonego
złożonych
przed Sądem
przed
ujawnieniem
treści opinii
biegłych), to
kierujący
motocyklem
miał
możliwość
wyprzedzić
taki pojazd
tylko i
wylącznie z
jego prawej
strony i to
nieprawidłowe
zachowanie
motocyklisty
było
bezpośrednią
przyczyną
zaistniałego
wypadku
drogowego,
zaś
nieprawidłowe
zachowanie
kierującego
B. należałoby
uznać za
przyczynę
pośrednią
(str. 40 opinii,
k. 295). Nawet
jeśli by
przyjąć, iż
zachowaniem

M. D. (1) stanowiłoby współprzyczynienie się do wypadku, to nie jest to wystarczające dla przypisania mu sprawstwa w zakresie czynu z art. 177 § 1 k.k., o popełnienie którego został oskarżony.

Nieuprawnione jest przy tym stwierdzenie, iż oparcie ustaleń faktycznych na opinii sporządzonej przez biegłych (...) w S. stanowiło przyjęcie opinii korzystnej dla oskarżonego, która nie deprecjonowała wagi naruszenia przez M. D. (1) przepisów ruchu drogowego, jednak w sposób pełniejszy odpowiadała na postawione przez Sąd pytania

mające
znaczenie dla
rozstrzygnięcia
sprawy.
Także to, iż P.
R. miał status
pokrzywdzonego
w sprawie,
nie ogranicza
możliwości
oceny
prawidłowości
jego
zachowania
przez Sąd i
wyciągnięcie
odmiennych
wniosków na
temat
przyczyn
badanego
wypadku,
aniżeli
wstępna
ocena tego
zdarzenia
dokonana
przez organ
prowadzący
postępowanie
przygotowawcze.
W kontekście
wniosków
powołanej
opinii na
prawidłowość
wydanego
orzeczenia nie
wpływa
stwierdzenie,
że nawet
gdyby
motocyklista
poruszał się
z prędkością
administracyjną,
to do
uderzenia w
samochód B.
i tak by

**doszło – bo
poruszał się
on
nieprawidłowo
w obrębie
„martwej
strefy” i
nieprawidłowo
wyprzedzał
samochód
prowadzony
przez M. D.
(1) z jego
lewej strony.
Nadmienić
należy
również, iż P.
R. nie mając
uprawnień do
kierowania
pojazdami nie
powinien w
ogóle być
uczestnikiem
ruchu
drogowego, a
znajdowanie
się przez
niego pod
wpływem
substancji
odurzających
również nie
pozostawało
bez wpływu
na możliwość
oceny
sytuacji na
drodze.**

**Podsumowując
stwierdzić
należy, iż Sąd
Rejonowy
dokonał
całościowej,
wszechstronnej
i wnikliwej
oceny
całości kształtu**

**zgromadzonego
w sprawie
materiału
dowodowego,
czemu dał
wyraz w
pisemnych
motywach
wydanego
orzeczenia i
która jako
odpowiadająca
zasadom
wiedzy, logiki
i
doświadczenia
życiowego,
czyniła
zadość
wymogom
art. 7 k.p.k.
Nie sposób
również
doszukać się
naruszenia
przez Sąd I
instancji art.
410 k.p.k. i
art. 424 k.p.k.
Odmienne
stanowisko
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego
w tym
przedmiocie
stanowi
nieuzasadnioną
polemikę z
prawidłowymi
ustaleniami
Sądu I
instancji i
wyraz
subiektywnej,
ale nie
znajdującej
potwierdzenia
w
zgromadzonym**

**sprawie
materiale
dowodowym,
opinii na
temat
przyczyn
badanego
zdarzenia
drogowego.**

Ad. 4

**Zgodzić się
należy ze
stanowiskiem
Sądu I
instancji, iż
M. D. (1)
swoim
zachowaniem
nie
zrealizował
znamion
czynu z art.
177 § 1
k.k. Wbrew
twierdzeniom
skarżącego,
niezachowanie
przez
oskarżonego
szczególnej
ostrożności i
naruszenie
przez niego
zasad ruchu
drogowego
przy
wykonywaniu
manewru
skrętu w lewo
nie jest
równoznaczne
z
wypełnieniem
znamion
zarzucanego
mu
przestępstwa.**

Słusznie Sąd Rejonowy zwrócił przy tym uwagę, iż postawiony M. D. (1) zarzut zawierał stwierdzenie, iż zajechał on drogę prawidłowo jadącemu motocykliście, czym doprowadził do zderzenia pojazdów. Bez wątpienia jednak zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do poczynienia takich ustaleń. Jak już wspomniano, obaj uczestnicy przedmiotowego zdarzenia dopuścili się naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i okoliczność ta wynika z obu opinii biegłych sporządzonych w badanej sprawie. Słusznie przy tym Sąd I

**instancji za
kluczowe
uznał
ustalenie,
który z
uczestników
wypadku
przyczynił się
do jego
zaistnienia w
sposób
bezpośredni, z
czym
związana jest
kwestia
odpowiedzialności
karnej za
spowodowanie
tego
zdarzenia.
Podkreślenia
w tym
kontekście
wymaga, że
z konkluzji
opinii
biegłych z
(...) w S.
wynika, iż
jeżeli manewr
skrętu w lewo
był
sygnalizowany
kierunkowskazem
przez
kierującego
B.
oskarżonego,
to
niewątpliwie
zachowanie
motocyklisty
–
pokrzywdzonego
było
bezpośrednia
przyczyną
zdarzenia. Na
rozprawie w
dniu**

10.08.2021 r.
oskarżony
jednoznacznie
wyjaśnił, że
kierunkowskazem
sygnalizował
zamiar skrętu
w lewo (k.
302) i brak
jest dowodów
przeciwnych,
świadczących,
że było
inaczej.

Sąd
Odwoławczy
podziela przy
tym
stanowisko
Sądu
Rejonowego,
iż to jadący
motocyklem
P. R. dopuścił
się większej
liczby
naruszeń
norm ruchu
drogowego i
były to
naruszenia
poważniejszym
charakterze,
aniżeli
nieprawidłowe
wykonywanie
manewru
skrętu w lewo
przez
oskarżonego.
Motocyklista
nie tylko nie
zastosował
się do znaku
B-25 o zakazie
wyprzedzania
na odcinku
drogi, na
którym doszło

do wypadku,
ale też niemal
dwukrotnie
przekroczył
prędkość,
która
znakiem B-33
została
ograniczona
na tym
odcinku do
60 km/h i
poruszał się w
obrębie tzw.
„martwej
strefy”
wyłączonej z
ruchu
znakiem
poziomym
P-21. Ponadto
prowadził on
motocykl nie
posiadając do
tego
uprawnień i
będąc pod
znacznym
wpływem
środka
odurzającego
w postaci
marihuany.
Zgodnie z
cytowanymi
wnioskami
opinii
biegłych z
(...) w S.,
którą Sąd
Rejonowy
słusznie
ocenił jako
pełną, jasną i
dającą
wyczerpujące
odpowiedzi
na zadane w
niej pytania,
to

**nieprawidłowy
sposób jazdy
P. R. był
główną
przyczyną
wypadku, a
nieprawidłowe
wykonywanie
manewru
skrętu w lewo
przez M. D.
(1) stanowiło
przyczynę
pośrednią
tego
zdarzenia.
Oczywistym
jest zatem,
iż w takiej
sytuacji
oskarżonemu
nie można
przypisać
realizacji
znamion
czynu z art.
177 § 1
k.k., gdyż
zachowanie
M. D. (1)
nie stanowiło
realizacji
czynności
sprawczej
tego typu
czynu
zabronionego,
bo chociaż
naruszył w
sposób
nieumyślny
zasady
bezpieczeństwa
w ruchu
lądowym, to
jednak
spowodowanie
wypadku, w
którym P.
R. odniósł**

**obrażenia
ciała
określone w
art. 157 § 1
k.k.,
przypisać
należało
właśnie
motocykliście.
Oceny tej nie
zmienia także
cytowane
przez
skarżącego
orzecznictwo
- w tym Sądu
Najwyższego -
które wydane
zostało w
odniesieniu
do
odmiennego
stanu
faktycznego,
zaś wyrwane
z kontekstu
fragmenty
orzeczeń nie
mogą
stanowić
podstawy do
kwestionowania
prawidłowości
wydanego
orzeczenia,
które Sąd
Odwoławczy
w pełni
aprobuje.**

Wniosek

Zarówno
prokurator, jak
i oskarżyciel
poślukowy w
wywiedzionych
apelacjach
domagali się

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

<p>uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak już wspomniano, Sąd Odwoławczy zaaprobował ustalenia faktyczne poczynione w badanej sprawie, które to stanowiły podstawę do uniewinnienia M. D. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednocześnie Sąd II instancji nie uwzględnił zarzutów podniesionych w apelacjach wywiedzionych przez prokuratora i oskarżyciela posiłkowego, nie znajdując również podstaw do uwzględnienia zawartych w</p>		

<p>nich wniosków o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
	-----	-----
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
-----	-----	
<p>1 5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Sąd Odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżony</p>		

wyrok wobec M. D. (1).	
Zwięźle o powodach w utrzymania w mocy	
<i>Jak już wspomniano, Sąd Odwoławczy nie uwzględnił zarzutów podniesionych w apelacjach wywiedzionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, w pełni aprobując ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji i leżącą u ich podstaw dokonaną w badanej sprawie ocenę materiału dowodowego, którą ocenić należało jako swobodną i czyniącą zadość wymogom zawartym w art. 7 k.p.k. Nie było również konieczności ingerowania</i>	

<p><i>w treść zaskarżonego wyroku z urzędu, dlatego też orzeczenie to, jako trafne i prawidłowe, podlegało utrzymaniu w mocy.</i></p>			
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>-----</p>	<p>-----</p>		
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>	<p>-----</p>	<p># art. 439 k.p.k.</p>	<p>-----</p>

Zwiężle powodach uchylenia	o		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		

4.1.		~~# art. 454 § 1~~ k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6 Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II III	Sąd Odwoławczy na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. oraz § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od Skarbu Państwa na rzecz M. D. (1) kwotę 840	

złoty tytułem udziału obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym.

Ponadto w oparciu o art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Odwoławczy stwierdził, iż koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w części dotyczącej apelacji prokuratora ponosi Skarb Państwa i na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżyciela posiłkowego P. R. od ponoszenia kosztów sądowych w części dotyczącej apelacji jego pełnomocnika, obciążając także w tej części kosztami sądowymi Skarb Państwa.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia

Kolejny numer załącznika

1

Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie oskarżonego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot apelację wnoszący	pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie oskarżonego	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana